

**PARTICIPAREA REGIMENTULUI 93 INFANTERIE „CLOȘCA”
ARAD LA LUPTELE PENTRU APĂRAREA MOLDOVEI
(APRILIE-IUNIE 1944)**

*Plt.-adj. șef (r) Eugen-Dorin SPĂȚARU**

În conformitate cu Î.D.R. nr. 1768 din 21 iunie 1941, Armata Română a fost mobilizată în vederea începerii operațiunilor militare împotriva U.R.S.S. și eliberarea Basarabiei, nordului Bucovinei și Ținutului Herța. La declanșarea mobilizării, Regimentul 93 Infanterie „Cloșca” Arad, a rămas în garnizoană cu efectivul de pace. La 30 iunie 1941, comandantul regimentului, colonelul Adrian Teodorescu este înlocuit de colonelul Gheorghe Baloșin¹.

În baza Ordinul M.C.G. nr. 6700 din 6 septembrie 1941, regimentul primește ordinul de mobilizare, de completare cu oameni, cai și materiale. În perioada 12-14 septembrie, regimentul pleacă din Gara Arad, îmbarcat în șase garnituri, pentru ca, la 23 septembrie 1941, să treacă Nistrul, pentru ca în marș forțat, să fie deplasat pe frontul Odesei, la Kubanka, iar la 28 septembrie a schimbat pe poziție, Regimentul 22 Infanterie. Începând de a doua zi au loc și primele confruntări cu trupele sovietice. Regimentul a participat la lupte până la 18 octombrie, când a ajuns la periferia Odesei. Ulterior, a fost retras de pe front fiind direcționat pentru trecerea Bugului, pentru ca la 4 noiembrie să fie cantonat la Krivoirog.

Începând din 3 ianuarie 1942, comanda și două batalioane sunt dislocate la Nikolaev, iar un batalion la Cherson. Deplasarea s-a făcut pe un ger cumplit, nu mai puțin de 5 ofițeri și 193 trupă fiind degerați. La 14 ianuarie 1942, se primește ordinul de deplasare spre Zaporoje, iar de la 27 ianuarie în zona Pavlograd, ulterior spre Werbsky și Vodiana.

Regimentul 93 Infanterie a participat la cucerirea localității Kristopavka, în urma luptelor din 4, 7, 12 și 13 februarie 1942. La 19 februarie 1942, Regimentele 93 Infanterie și 5 Vânători au început atacul asupra localității Lozovaia, la sud de Harkov. Batalionul 1 și compania cercetare a regimentului 93 infanterie au ajuns la 500 m nord-est de localitate, fiind oprite într-o primă etapă, iar a doua zi, cu sprijinul celorlalte unități, au ajuns la marginea localității. În seara zilei, în urma puternicei contraofensive sovietice unitățile române au fost respinse.

* Arad.

¹ Pe larg în, Eugen-Dorin Spătaru, *Scurt istoric al Regimentului 93 Infanterie „Cloșca” Arad (1919-1944)*, în „Anuarul Muzeului Național al Marinei Române 2017”, Tom XX, Editura Muzeului Național al Marinei Române, Constanța, 2017, pp. 203-233.

Prin Adresa M.St.M. nr. 118 din 14 martie 1942, Regimentului 85 Infanterie Ineu (Arad) și Regimentului 93 Infanterie Arad, li se aduce la cunoștință că li se vor retrage Drapelele de luptă, pentru lașitate și lipsă de energie în fața inamicului, pe timpul luptelor din Bazinul Donețului, la Kristopovka și Losovaia. De asemenea, a fost demis și trecut în retragere, comandantul Regimentului 93 Infanterie, colonelul Gheorghe Baloșin. Acesta a fost înlocuit, la 21 martie 1942, de locotenent-colonelul Ioan Palade. Unităților li s-a reproșat că s-au retras fără ordin în luna februarie 1942, din fața inamicului care le era net superior. Pierderile celor două unități au fost imense. S-a luptat în condiții extrem de grele, fără sprijin de artilerie și pe un ger de -30 grade².

În noaptea de 6/7 mai 1942, la ora 24.00, două batalioane și o companie motorizată sovietică au atacat companiile 6 și 9 pușcași și compania cercetare din cadrul regimentului care au luptat câteva ore în încercuire în zona localității Aleksandrovka, la sud de Harkov. Între orele 3 și 4 un detașament comandat de lt.-col. Vasile Maior au executat un contraatac extrem de viguros, recucerind localitatea și provocând inamicului pierderi de circa 180 de militari.

După reanalizarea cazului și circumstanțelor în care au avut loc retragerile acestor unități din fața forței net superioare a inamicului, s-a revenit asupra deciziei. Militarii acestor regimente au luptat cu eroism și dăruire, fiind citați prin Ordine de Zi ale comandamentelor române și germane. La 5 iunie 1942, regimentul a fost citat prin Ordinul de Zi pe armată nr. 29 și a fost inspectat de Mareșalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

La 3 iulie 1942, s-a trecut Râul Oskol, îndreptându-se spre o nouă misiune, spre Râul Don, ocupând dispozitivul de luptă în Stepă Kalmukă. După ce a înaintat prin luptă în dispozitivul sovietic, regimentul a suportat puternicul contraatac declanșat de trupele sovietice la 20 noiembrie 1942. Regimentul a luptat în condiții extrem de grele, iar prin replieri succesive a reușit să rupă lupta și să înceapă retragerea spre Rostov. La 28 martie, regimentul ajunge la Cetatea Albă, la 30 martie la Galați, la 31 martie la Ploiești, la 1 aprilie la Predeal, mai apoi între gările Augustin și Racoș, se trage asupra trenului de pe teritoriul Ardealului ocupat. La 2 aprilie, trenul

² Pe larg în, Eugen-Dorin Spătaru, *De la retragerea Drapelelor de luptă pentru lașitate ... la decorarea lor pentru fapte de eroism. Cazul Regimentelor 85 Infanterie Ineu și 93 Infanterie „Cloșca” Arad*, în „Anuarul Muzeului Național al Marinei Române 2018”, Tom XXI, Editura Muzeului Național al Marinei Române, Constanța, 2018, pp. 292-306.

trece prin Sighișoara-Teiuș-Vințul de Jos-Deva. La ora 22,30, trenul ajunge în Gara Arad. Debarcarea se termină a doua zi, iar trupa ajunge în cazarmă.

Prin Î.D.R. nr. 2888 din 27 octombrie 1943³, „Drapelul de luptă al regimentului, a fost decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a, *pentru eroismul și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă ofițerii, subofițerii și trupa acestui regiment, pe câmpul de luptă. În ziua de 10 martie 1942, schimbând o unitate germană pe înălțimile N-E Alexandrowka, deși cu efective reduse, prilejuite de lupte grele și ger, se mențin totuși pe poziție, respingând toate atacurile inamice. În noaptea de 6/7 mai 1942, inamicul atacând cu două batalioane și o companie de pistoale automate, încercuiește compania de recunoaștere și compania de pionieri. Ambele rezistă până dimineața, când printr-un contraatac puternic, inamicul este zdrobit, iar resturile sale puse pe fugă. La 20 mai 1942, în cadrul ofensivei generale la sud de Harcov, cuceresc succesiv satul NowoUplatnoje, Proletarskij și Losowaja, continuând apoi urmărirea până la Valea Bereka în regiunea Krasiwoje. În aceste acțiuni se capturează 3000 prizonieri și numeros material de război. Între 22 iunie-7 iulie 1942, acționează în capul de pod de pe Iweț la Sawintzi și pe râul Oskol, reușind să facă un cap de pod în regiunea Ssenkowo. Între 8 iulie-4 august 1942, regimentul duce o acțiune de urmărire continuă, parcurgând peste 400 km în etape de câte 40-50 km zilnic, capturând peste 2000 prizonieri, iar în ziua de 6 august reușește să formeze un cap de pod de 3-4 km pe râul Jessaulowikij Aksaj la Sassona, unde în zilele următoare rezistă cu îndârjire la toate atacurile inamice date cu forțe mult superioare.*

În baza Î.D.R. nr. 353 din 15 februarie 1943⁴ au fost decorați cu Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a, comandantul regimentului, colonelul Ioan Palade și căpitanii Nicolae V. Oanea și Ioan I. Popa. Ulterior, în baza Î.D.R. nr. 3266 din 20 decembrie 1943⁵, a fost decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a, locotenentul (r) Gheorghe I. Băltărețu.

După ajungerea în țară, regimentul a fost demobilizat, trecând la efectivul de pace, cu misiunea de instruire a noilor contingente de recruți. La 1 mai 1943, la comanda regimentului a fost numit colonelul Ștefan Ududec⁶.

³ „Monitorul Oficial” nr. 24 din 29 ianuarie 1944.

⁴ „Monitorul Oficial” nr. 60 din 12 martie 1943.

⁵ „Monitorul Oficial” nr. 301 din 28 decembrie 1943.

⁶ S-a născut la 21 dec. 1895 în loc. Dănilă-Iacobbești, jud. Suceava. Studii: Școala de Cadeti de Infanterie (1915-1916) și Școala Specială de Infanterie. Grade: stegar (1 mai 1915), sublocotenent (25 aug. 1915), primit în armata română la 17 iul. 1919 cu gradul de locotenent (1 apr. 1917), căpitan (1 ian. 1921 cu vechimea 1 apr. 1920), maior (31 mart. 1929 cu vechimea 1 apr. 1928), locotenent-colonel (27 febr. 1939), colonel (20 mart. 1943

În conformitate cu Ordinul telegrafic al M.St.M. nr. 75.384 din 18 martie 1944 și trimis de către Divizia 1 Infanterie cu Ordinul telegrafic nr. 6790 din 19 martie 1944, s-a ordonat ca începând cu data de 19 martie 1944 ora 21,30, Regimentul 93 Infanterie să se concentreze imediat, cu trupele și formațiunile prevăzute în Tabela model B litera A, având efectivele de război complet constituite până la 27 martie 1944.

S-a trecut imediat la concentrarea oamenilor și efectuarea rechizițiilor prin telegrame și ordine verzi și s-au luat măsuri de primire, echipare, cazare, hrănire și dotare a oamenilor, de pregătire a formelor de predare-primire a materialelor între Partea Sedentară și Partea Operativă. De asemenea, Cercul Teritorial Arad a primit ordin de asigurare și repartizare a unui număr de 210 cai.

Începând din 22 martie au început să sosească primii oameni, regimentul reușind să asigure un procent de 27%. Din cauza insuficienței spațiului în Cazarma „Cetate”, Batalioanele 2 și 3 sunt cantonate în satul Aradul Nou. La 24 martie, regimentul este inspectat de comandantul Corpului 7 Armată, generalul de divizie Carol Schmidt și șeful de stat major, colonelul Vasile Chițu, și de comandantul Diviziei 1 Infanterie, generalul de brigadă Alexandru Saidac.

Se produc modificări în statul de organizare, care fac ca activitatea de mobilizare să continue până în data de 30 aprilie 1944. Efectivul regimentului se situa la 84% din ofițeri, 15% subofițeri, 85% trupă și 77% cai. În dimineața zilei, la ora 9, are loc inspecția regimentului, de către

cu vechimea 31 oct. 1942), a trecut în rezervă la 29 mart. 1945. Funcții îndeplinite: comandant de pluton în Regimentul 63 Infanterie K.u.K. (1 mai 1915-nov. 1918), comandantul Comandamentului de Jandarmi Districtual nr. 9 Gura-Humorului din Batalionul de Jandarmi Moldova (17 iul. 1919-31 dec. 1920), comandant de companie în Regimentul 10 Jandarmi rurali (1 ian. 1921-), ofițer la Serviciul Personalului din Ministerul de Război, ofițer la Închisoarea Militară a Corpului 6 Armată (-1 apr. 1922), comandant de companie (1 apr. 1922-31 mart. 1929) și contabil în bani în Regimentul 84 Infanterie (1 apr. 1922-16 apr. 1929), șef birou instrucție și comandant secund al Batalionului 10 Vânători de munte (1 apr. 1929-1 ian. 1932) și comandant secund al Batalionului 8 V.M. (1 ian. 1932-1 aug. 1939), comandantul Batalionului 15 V.M. (12 mai-20 iul. 1939), comandantul Batalionului 9 V.M. (1 aug.-1 oct. 1939), comandant secund al Regimentului 19 Infanterie (1 oct. 1939-mart. 1942), comandantul Regimentului 85 Infanterie (apr. 1942-mai 1943) și comandantul Regimentului 93 Infanterie (1 mai 1943-nov. 1944), la dispoziția Ministerului de Război (1944-1945). Decorații: Ordinul „Coroana României” în grad de Cavaler (Î.D.R. nr. 4768 din 14 nov. 1922), Ordinul „Steaua României” în grad de Cavaler (Î.D.R. nr. 2 din 1 ian. 1927), Medalia „Centenarul Regelui Carol I” (Î.D.R. nr. 1915 din 9 mai 1939), Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer (Î.D.R. nr. 1906 din 8 iun. 1940) și Ordinul „Coroana României” cu spade în grad de Ofițer cu panglică de „Virtute Militară”, *pentru devotamentul și priceperea arătate în războiul contra Rusiei Sovietice în anul 1942.* (Î.D.R. nr. 1038 din 14 apr. 1943)

generalul de brigadă Septimiu Pretorian, comandantul Brigăzii 1 Infanterie, pe șoseaua Aradul Nou-Timișoara.

În fața deficitului mare de personal s-a luat măsura modificării Tabelii de efective nr. 17 ediția 1943 cu ediția 1944, în acest fel efectivul regimentului a scăzut cu circa 1000 oameni. La 4 aprilie, încadrarea era următoarea: 99% ofițeri, 17% subofițeri, 100% trupă, 100% cai și căruțe.

În baza Ordinului M.St.M. nr. 72.213 din 6 aprilie 1944, Ordinului Corpului 7 Armată nr. 110.064 din 7 aprilie 1944 și Ordinului Diviziei 1 Infanterie nr. 30.016 din 7 aprilie 1944, regimentul se deplasează în zona Sâmbăteni-Ghioroc-Covăsânț, unde, până la 14 aprilie, s-a executat program de instrucție.

În ziua de 14 aprilie, s-a primit ordin de îmbarcare și plecare pe zona de concentrare, regimentul plecând în șapte eșaloane, în următoarea ordine: Batalionul 2, Compania Comandă, Batalionul 3, Compania tunuri a.t., Batalionul 1, Compania Aruncătoare 120 mm și Compania Pionieri. În 15 aprilie, la ora 15,30, Batalionul 2 a plecat din rampa de încărcare Arad. Plecarea a continuat cu a doua zi, 16 aprilie, în Duminica Paștelui.

Traseul de deplasare Ilia – Blaj – Sighișoara – Bod – Brașov – Dârste – Predeal – Bușteni – Sinaia – Comarnic – Ploiești – Buzău-Râmnicu Sărat – Adjud – Bacău – Roman, a fost presărat cu opriri pe durate mari în gări, cu alarme aeriene, cu imaginea apocaliptică a gării din Brașov bombardată, cu trenuri încărcate cu trupe sau populație evacuată.

La 21 aprilie 1944, Batalionul 2 și Compania Comandă au ajuns în gara Roman, unde a avut loc debarcarea, iar efectivele au fost direcționate spre comuna Miron Costin, unde au fost cantonate. Locotenent-colonelul Radu Găvănescu-șeful de stat major al Diviziei 1 Infanteriei, maiorul Theodor Ciulpan și căpitanul Constantin Spaimă, ofițeri în cadrul Biroului Operații, au verificat modul cum s-a făcut cantonarea. La 22 aprilie, a sosit și Transportul 3 cu Batalionul 2, care a întârziat din cauza bombardării gării Brașov.

În această perioadă, efectivele au efectuat activități administrative. La 23 aprilie a sosit și Transportul 4 cu Compania Tunuri a.t., iar la 24 aprilie Transportul 5 cu Batalionul 1.

Totodată, la 24 aprilie, în conformitate cu Ordinul Diviziei 1 Infanterie nr. 35.028 din 22 aprilie 1944, regimentul a primit ordin să apere împotriva parașutiștilor, podurile de peste râul Moldova, Elisabeta Doamna și C.F.R., fiecare cu câte un pluton din Compania a 5-a, sub comanda lt. Iuliu Șelesc și elev plt.-adj. Ștefan Terebeș.

La 25 aprilie, comandantul regimentului și ofițerul cu operațiile au făcut efectiv recunoașterea împrejurimilor, Dealul Cireșu cu Cota 382, situat

între Bogzești și Pădurea Chilii, Dealul Făgetu cu Cota 585, Dealul Pemla cu Cota 395 și zona satelor Clemenței-Făurei-Budești Ghica.

La 26 aprilie 1944, sosește Transportul 6, cu Compania de 120 mm, care a fost surprins în ziua de 24 aprilie de atacul aviației americane în gara Ploiești, cinci soldați fiind răniți ușor de pietre, iar în seara zilei de 27 aprilie, ajunge și ultimul transport, cu Compania Pionieri.

Începând din 26 aprilie, a început să plouă, ceea ce a creat numeroase dificultăți, mai ales în privința adăpostirii cailor.

Totodată, în baza Ordinului nr. 36.081 al Diviziei 1 Infanterie, grupele de vânători de care au fost trimise la Batalionul 1 Pionieri, în satul Chelărești, în vederea executării timp de șase zile a instrucției vânătorilor de care.

După sosirea ultimului transport în zona de concentrare, încadrarea regimentului, la 28 aprilie 1944, era următoarea:

Comanda regimentului

-comandant	-colonel Ududec Ștefan
-comandant secund	-lt.-col. Viorescu Alexandru
-ajutor administrativ	-lt.-col. Viorescu Alexandru
-adjutant regiment	-lt. Pavlovici Alexandru
-ofițer informator	-lt. rez. Șandru Ion
-ofițer cu operațiile	-cpt. Brăgău Alexandru
-ofițer de legătură	-lt. rez. Marincaș Ioan
-ofițer cu gazele	-slt. rez. Bălănescu Petre
-cornist	-sg.-maj. Toma Constantin

Compania Comandă

-comandant companie	-lt. Cartoian Constantin
-comandant Pluton Transmisiuni	-slt. Moiescu Nicolae
-încheietor pluton	-plt. Necșa Ștefan
-comandant Grup Telegraf	-sg.-maj. Anghel Ștefan
-comandant ajutor Transm. Semnalizare-Observare	-plt. rez. Dobre Marin
-comandant Pluton Bicicliști	-plt.-adj. PovianHomolus
-încheietor pluton	-plt. Burda Aurel
-comandant Grup 1 Bicicliști	-plt. Ivan Iancu
-comandant Grup Vânători care	-sg.-maj. rez. Ivașcu Gheorghe
-comandant Tren Companie	-plt. Fălcan Ioan

Tren de luptă Regiment

-comandant Tren de luptă	-slt. rez. Riviș Ioan
-ajutor Tren de luptă	-plt.-maj. Tănase Radu
-secretar Registratură regiment	-plt. Ancuțescu Ioan
-ofițer cu armătura și munițiile	-slt. rez. Stîngă Gheorghe
-medic	-md. cpt. dr. Dică Nicolae

-sanitar și brancardier	-sg.-maj. Ciobanu Constantin
-medic veterinar	-vet. slt. rez. Bartl Petru
-preot	-preot cpt. rez. Codreanu Sever
-popotar	-plt.-maj. Rusu Teodor
Tren Regimentar	
-comandant tren și ofițer cu aprovizionarea	-lt. rez. Iscrulescu Constantin
-ajutor ofițer cu aprovizionarea	-plt.-maj. Petrescu Ioan
-contabil în bani	-adm. lt. Apostol Ioan
-ajutor ofițer contabil	-adm. plt.-maj. Ionescu Gheorghe
-maestru artificier	-elev stagiar Tudor Marin
Compania Pionieri	
-comandant companie	-lt. rez. Amzulescu Ioan
-comandant Pluton 1 Pionieri	-slt. rez. Lupei Romulus
-comandant Pluton 2 Pionieri	-plt.-adj. Gheorghiu Vasile
-comandant Pluton 3 Pionieri	-sg.-maj. Clescinschi Vladimir
-comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm	-slt. rez. Pastila Ladislau
-comandant Grupă Vânători care	-sg.-maj. Grosu Ioan
-comandant Tren de luptă	-plt.-amj. Botezatu Gheorghe
Compania Aruncătoare 120 mm	
-comandant companie	-cpt. Cristoloveanu Ioan
-șef Comandă companie	-sg.-maj. Ozon Corvin
-comandant Grupă Vânători care	-sg.-maj. Sălăgeanu Petru
-comandant Pluton 1	-lt. rez. Ponta Dumitru
-comandant Pluton 2	-plt.-adj. Vărzaru Mihai
-încheietor	-sg.-maj. rez. Medvediu Mihai
-comandant Pluton 3	-plt.-adj. Pripici Ioan
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Tănase Ioan
Compania Anticar	
-comandant companie	-cpt. Lazăr Ioan
-șef Comandă companie	-sg.-maj. Goanță Ioan
-comandant Pluton 1	-lt. rez. Bucălan Ioan
-încheietor	-sg.-maj. Buzur Teodor
-comandant Pluton 2	-slt. rez. Bucșa Eugen
-comandant Pluton 3	-plt.-adj. Stoian Ioan
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Ghica Teodor
Batalionul 1	
-comandant batalion	-mr. Cărpinișan Octavian
-adjutant și ofițer informator și cu cifru	-slt. rez. Volonciu Iosif
-comandant Tren de luptă batalion	-slt. rez. Amărăscu Constantin
-medic batalion	-md. slt. rez. Coșoreanu Aurelian
-secretar și subofițer cu gazele	-plt. Moraru Ioan

-comandant Pluton transmisiuni	-sg.-maj. Mihalea Ioan
Compania 1 Pușcași	
-comandant companie	-cpt. rez. Brezuleanu Nicolae
-comandant Grupă Vânători care	-plt. t.r. Păunel Iuliu
-comandant Pluton 1	-slt. rez. Doroghi Ștefan
-comandant Pluton 2	-plt.-adj. Bâdea Gheorghe
-comandant Pluton 3	-plt. adj. Marinică Constantin
-comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm	-slt. rez. Enăchescu Virgil
-încheietor	-sg.-maj. Munțiu Virgil
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Badea Marin
Compania 2 Pușcași	
-comandant companie	-cpt. rez. Boase Iulian
-comandant Grupă Vânători care	-sg.-maj. Iordache Badea
-comandant Pluton 1	-slt. Covrig Gheorghe
-încheietor	-elev sg. Burlacu Ioan
-comandant Pluton 2	-plt.-adj. Cearughin Vlad
-comandant Pluton 3	-plt.-adj. Stângă Nicolae
-comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm	-plt.-adj. Raicovescu Florentin
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Draga Zaharia
Compania 3 Pușcași	
-comandant companie	-cpt. rez. Munteanu Teodor
-comandant Grupă Vânători care	-sg.-maj. Bondor Mihail
-comandant Pluton 1	-plt.-adj. Bătinaș Ioan
-comandant Pluton 2	-slt. rez. Luca Terențiu
-comandant Pluton 3	-slt. rez. Dincă Ștefan
-comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm	-plt.-adj. Temeș Corneliu
-comandant Tren de luptă	-plt. Simeria Constantin
Compania Armament greu	
-comandant companie	-cpt. Ghițan Teodor
-șef Comandă companie	-sg.-maj. Sandu Grigore
-comandant Pluton 1 Mitraliere	-slt. rez. Sucigan Ioan
-comandant Pluton 2 Mitraliere	-plt.-adj. Copăceanu Emil
-încheietor	-sg.-maj. Udrea Constantin
-comandant Pluton 3 Mitraliere	-plt.-adj. Fleischer Iosif
-comandant Pluton 4 Mitraliere a.a.	-lt. rez. Crișan Gheorghe
-comandant Pluton 5 Anticar	-slt. rez. Mihai Ioan
-comandant Pluton 6 Aruncătoare 81,4 mm	-slt. rez. Rusu Emil
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Iacob Gheorghe

Batalionul 2

-comandant batalion	-mr. Georgescu Dumitru
-adjutant și ofițer informator și cu cifru	-lt. rez. Popovici Sever
-comandant Tren de luptă batalion	-slt. rez. Crișan Grigorie
-ajutor comandant Tren de luptă	-plt. Breban Constantin
-medic batalion	-md. lt. rez. Zoran Iuliu
-secretar și subofițer cu gazele	-plt. Frentiu Iuliu
-comandant Pluton Transmsiuni	-sg.-maj. Sârbu Ioan

Compania 5 Pușcași

-comandant companie	-cpt. Brînză Nicolae
-comandant Grupă Vânători care	-sg.-maj. Pistică Ilie
-comandant Pluton 1	-lt. rez. Belescu Iuliu
-comandant Pluton 2	-plt.-adj. Petrescu Ștefan
-comandant Pluton 3	-plt.-adj. Terebeș Ștefan
-comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm	-plt.-adj. Coste Gavrilă
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Guțu Simion

Compania 6 Pușcași

-comandant companie	-cpt. rez. Băltărețu Gheorghe
-comandant Grupă Vânători care	-sg.-maj. Neagu Nicolae
-comandant Pluton 1	-lt. rez. Lucaci Teodor
-comandant Pluton 2	-plt.-adj. Seiculescu Octavian
-încheietor	-sg.-maj. Nățapau Nicolae
-comandant Pluton 3	-plt.-adj. Popescu Florea
-comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm	-lt. rez. Pop V. Gheorghe
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Chiriță Ion

Compania 7 Pușcași

-comandant companie	-cpt. rez. Parca Dumitru
-comandant Grupă Vânători care	-sg.-maj. Radu Napoleon
-comandant Pluton 1	-slt. rez. Oproiu Ioan
-comandant Pluton 2	-plt.-adj. Ghergu Constantin
-comandant Pluton 3	-plt.-adj. Ionescu Ștefan
-comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm	-lt. rez. Rădulescu Ioan
-comandant Tren de luptă	-plt. Radu Marin

Compania Armament greu

-comandant companie	-cpt. rez. Pușcă Emil
-șef Comandă companie	-sg.-maj. t.r. Betea Dumitru
-comandant Pluton 1 Mitraliere	-plt.-adj. Pătru Marin
-comandant Pluton 2 Mitraliere	-plt.-adj. Ionescu Iliuță
-comandant Pluton 3 Mitraliere	-lt. rez. Lupea Emil
-comandant Pluton 4 Mitraliere a.a.	-lt. rez. Topan Grigorie
-comandant Pluton 5 Antiaerian	-slt. Iacobescu Alexandru

-comandant Pluton 6 Aruncătoare 81,4 mm -plt.-adj. Dipşe Liviu
 -comandant piesa 2 -sg.-maj. Mocanu Nicolae
 -comandant Tren de luptă -plt.-maj. Korlan Manolache

Batalionul 3

-comandant batalion -mr. Pânzaru Ion
 -adjutant şi ofiţer informator şi cu cifru -lt. rez. Sucigan Ştefan
 -comandant Tren de luptă batalion -slt. rez. Dobrovolschi Mircea
 -medic batalion -md. slt. rez. Vulpe Ştefan
 -secretar şi subofiţer cu gazele -plt. Suceveanu Nicolae
 -comandant Pluton Transmisiuni -sg.-maj. Griza Benedict

Compania 9 Puşcaşi

-comandant companie -cpt. rez. Neferu Ştefan
 -comandant Grupă Vânători care -sg.-maj. Gafinţeanu Mircea
 -comandant Pluton 1 -slt. rez. Negroiu Constantin
 -încheietor -sg.-maj. Ionete Marin
 -comandant Pluton 2 -plt.-adj. Ştefănescu Ioan
 -comandant Pluton 3 -plt.-adj. Tomescu Tiberiu
 -comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm-plt.-adj. Sălceanu Constantin
 -comandant Tren de luptă -plt.-maj. Buicaru Florea

Compania 10 Puşcaşi

-comandant companie -cpt. rez. Teodoraşcu Grigore
 -comandant Grupă Vânători care -sg.-maj. Tănăsescu Nicolae
 -comandant Pluton 1 -plt.-adj. Dragomir Ştefan
 -comandant Pluton 2 -plt.-adj. Ceardaru Leonid
 -comandant Pluton 3 -slt. Dârlău Daniel
 -comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm -lt. rez. Marcu Ioan
 -comandant Tren de luptă -plt.-maj. Fuiorea Marin

Compania 11 Puşcaşi

-comandant companie -cpt. rez. Precup Pavel
 -comandant Grupă Vânători care -sg.-maj. Marcu Dumitru
 -comandant Pluton 1 -lt. rez. Cioc Alexandru
 -comandant Pluton 2 -plt.-adj. Stan Alexandru
 -comandant Pluton 3 -plt.-adj. Codreanu Isaia
 -comandant Pluton 4 Aruncătoare 60 mm -lt. rez. Gherănescu Constantin
 -comandant Tren de luptă -plt.-maj. Rădac Nicolae

Compania Armament greu

-comandant companie -cpt. rez. Iosof Tiberiu
 -şef Comandă companie -sg.-maj. Băbăian Ioan
 -comandant Pluton 1 Mitraliere -lt. Molnar Tiberiu
 -încheietor -sg.-maj. Ivancea Dumitru
 -comandant Pluton 2 Mitraliere -plt.-adj. Ciuplan Nicolae

-încheietor	-sg.-maj. Locic Alexandru
-comandant Pluton 3 Mitraliere	-slt. rez. Deduleanu Nicolae
-comandant Pluton 4 Mitraliere a.a.	-plt.-adj. Busuioc Nicolae
-comandant Pluton 5 Anticar	-slt. Drăgan Corneliu
-comandant Pluton 6 Aruncătoare 81,4 mm	-plt.-adj. Năsărău Vasile
-comandant Tren de luptă	-plt.-maj. Radu Ioan

Efectivul regimentului era de 2967 oameni.

În conformitate cu Ordinul Diviziei 1 Infanterie nr. 35.156 din 30 aprilie, în ziua de 1 mai 1944, s-a trecut la recunoașterea și organizarea unei noi poziții, în zona Dulcești, pe aliniamentul Corhana-Roșiori-Păduricea 2,5 km S.E. Roșiori, începând cu ora 09,30. Regimentul urma să fie sprijinit de trei divizioane de artilerie, pentru a opri trecerea inamicului peste râul Moldova, în regiunea Corhana-Roșiori, interzicând direcția Răbăcani-Dulcești, trecând la organizarea terenului. Ulterior, s-a încetat lucrul, iar efectivele au intrat în cantonament în timp ce s-au făcut recunoașteri de vaduri pentru trecerea râului, la Gherăești și Botești. La Botești, pionierii români au reușit ca în 24 ore să construiască un pod de lemn.

S-a primit Ordinul Diviziei 1 Infanterie nr. 25.187 din 1 Regimentul 93 Infanterie sprijinit de Regimentul 1 Artilerie (mai puțin o baterie) să apere aliniamentul Săbăoani-călare pe șoseaua și C.F. Hălăucești și Miclăușeni-Roman, iar satul Săbăoani să fie organizat ca să mai reziste la încercuire. Începând cu ora 20, regimentul urma să se deplaseze în satul Mircești, la 4 km Sud Hălăucești, unde va trece la ocuparea și organizarea poziției. La ora 17, ordinul a fost contramandat, pentru ca, la ora 20, regimentul întărit cu un divizion de artilerie să primească ordin de deplasare pe direcția Dulcești-Cârligu-Botești-Jugani-Adjudeni-Rotunda-Bohonca-Oțeleni, pe o distanță de 50 km.

La 2 mai, ora 21,30, regimentul s-a pus în mișcare, dar din cauza Regimentului 85 Infanterie Ineu care se afla în față, s-au produs numeroase tălăzuiri, astfel că regimentul nu a putut intra în zorii zilei de 3 mai, în dispozitiv. Odată cu zorile a început să-și facă prezența și aviația sovietică. Din păcate, Divizionul 1 din Regimentul 38 Artilerie care era afectat Regimentului 85 Infanterie, nu a scăpat de bombardamentul aerian, care i-a provocat pierderi serioase în oameni, cai și materiale. Între orele 16,30 și 19,30 toate subunitățile Regimentului 93 Infanterie au ajuns în satul Oțeleni.

În ziua de 4 mai 1944, comandantul regimentului, colonelul Ududec, comandanții de batalioane și de companii neîmbatalionate și ofițerul cu operațiile, au executat recunoașterea zonei, pe Dealul Viei și la vest Oțeleni. Începând din după-amiaza zilei a început ploaia care a continuat până a doua zi, cu un efect negativ asupra cailor, care nu erau adăpostiți și care sufereau din cauza lipsei de furaje. Odată cu limpezirea atmosferei, opt

avioane de bombardament și trei avioane de vânătoare au executat un atac asupra localității, producând rănirea a opt cai din divizionul de artilerie.

În ziua de 6 mai, în baza Ordinului nr. 35.315, s-a primit ordin pentru ocuparea poziției pe aliniamentul Păndrești-liziera N-NV a Pădurii-NV Oțeleni.

În ziua de 7 mai, la ora 7,20, generalul Pretorian însoțit de căpitanul Stelian Papură, ofițer în statul major al brigăzii, alături de comandantul de regiment, de comandanții de batalioane și companii, au executat o recunoaștere amănunțită a sectorului, stabilindu-se locul armelor automate și dispozitivul companiilor, trecându-se la verificarea în teren a modului cum s-a realizat amplasarea.

Din fericire, nu s-au mai înregistrat incursiuni aeriene rusești, cerul fiind sub stăpânirea aviației române și germane, care executau dese incursiuni spre linia frontului. La ora 16,30, se vedeau arzând în zare, în direcția Tg. Frumos, câteva care de luptă rusești.

La 8 mai, în conformitate cu ordinele primite, linia de apărare este împinsă mai înainte, la NV de Cota 302 spre Valea Trifanu, în perioada următoare lucrându-se la amenajarea și organizarea poziției, la amplasarea în teren a subunităților de pușcași și mitraliere. S-a trecut la amenajarea „gropilor tăărăști” în formă de labă de gâscă.

În zilele de 11-12 mai, trupa execută program de instrucție, pentru ca, mai apoi, să treacă la amenajarea de obstacole anticar, șanț anticar combinat cu câmpuri de mine.

La 16 mai 1944, regimentul intră pe poziție în dreapta frontului de la Tg. Frumos, în cooperare cu Divizia 46 Infanterie Germană. Din cauza unor ordine contradictorii cauzate și de drumurile desfundate și de ploaia care nu mai conținea s-au produs numeroase blocări în ceea ce privește deplasarea oamenilor și coloanelor. De-abia spre dimineață, s-a reușit să se obțină din partea diviziei, ca începând cu Batalionul 3, regimentul să se deplaseze pe itinerarul Mândrești-Băile Strunga-Tg. Frumos-Sârca. Regimentul a schimbat un detașament comandat de maiorul Grigore Moraschi, din Regimentul 12 Călărași, compus din Grupurile 18 și 3 Cercetare și două baterii de artilerie, ce apăra un front de 6 km.

La 17 mai, sectorul regimentului se întindea pe înălțimile Sud Bahlui, având următoarele limite de sector: la dreapta: Est Liziera V. Focuri, gara Spinoasa, liziera Est Obrieni, la stânga: Vest Liziera V. Munteni-Via Stere. Inamicul ocupa și el o poziție dominantă pe malul de Nord al Bahluiului. Începând cu ora 20, primele subunități ale regimentului intră pe poziție, iar până la ora 24, toate subunitățile au schimbat trupele germane. La ora 0,15, în sectorul Batalionului 3, inamicul a încercat o incursiune, dar a fost respins imediat. În cursul nopții, inamicul a executat foc asupra

trupelor proprii, provocând regimentului primele pierderi. Astfel, un soldat a fost ucis, iar locotenentul rz. Gherănescu și un soldat au fost răniți.

În cursul zilei de 18 mai, generalul Saidac, maiorul Ciulpan și un ofițer german, au verificat trupele în linia I, mergând până la observatorul de la Cota 172. La întoarcere, au fost ținta unui foc de aruncătoare, care a rănit un soldat din Compania a 8-a. În cursul nopții, inamicul a încercat noi incursiuni în dispozitivul românesc, iar în urma schimbului de focuri, au fost răniți 3 soldați din Batalionul 2.

În dimineața zilei de 19 mai, două avioane de bombardament sovietice au survolat pozițiile proprii, fără a întreprinde vreo acțiune. Regimentul s-a înregistrat cu un accident, la Compania de Aruncătoare 120 mm, când, din cauza unei neatenții, un soldat a fost ars la față de flăcările de ieșeau la plecarea loviturii din aruncător, dar fără a-i afecta vederea.

În dimineața zilei de 20 mai, la ora 3,30, un pluton din Compania a 6-a a ocupat gara și cătunul Spinoasa, poziție care era folosită de ruși pentru a executa foc asupra pozițiile noastre, în fiecare zi. În noaptea de 2-21 mai, comandantul companiei, căpitanul Băltărețu, retrage plutonul justificând că a fost atacat de inamici imaginari, inclusiv de parașutiști, fapt deosebit de grav, cercetat de însuși generalul Pretorian.

Un fapt deosebit de grav se va petrece în ziua de 23 mai 1944. În timp ce o grupă din Compania a 5-a executa o incursiune, doi dintre militarii din această grupă au dezertat cu tot echipamentul. Cei doi, soldații Ibrac Francisc, de origine slovacă, și Ricica Vasile, de origine sârbă, erau trimiși în regiment pentru reabilitare, ambii fiind condamnați pentru fapte grave. În urma confruntărilor, regimentul s-a înregistrat cu patru răniți.

În noaptea de 23/24 mai, alți doi ostași din Compania a 10-a, au dezertat trecând la inamic, soldații Pacea Dumitru, din județul Arad, și Vateșiu Nicolae, din județul Hunedoara. Evenimentele au stârnit o mare indignare în rândul camarazilor de arme. Pe lângă acești doi dezertori, în zilele de 24-28 mai, regimentul a mai pierdut un subofițer rănit, sergent-major Marin Ionete, doi soldați morți, 20 soldați răniți și 8 soldați bolnavi și evacuați. Unul din motivele pentru numărul mare de bolnavi era cantitatea insuficientă de hrană și de proastă calitate. S-au luat măsuri pentru remedierea situației, cu foarte mare greutate, având în vedere că situația din zonă era foarte grea, alimentele lipsind cu desăvârșire. În ziua de 29 mai, unitatea se mai înregistra cu un dezertor, frt. Ciută Pantelimon, din jud. Mehedinți.

La ora 21,30, o echipă de propagandă germană, cu o stație de radioamplificare s-a instalat la Cota 162, difuzând diverse mesaje în limbile rusă, ucraineană și turcomană, pentru militarii sovietici de a se preda. În

aceste condiții, inamicul a început un foc violent de aruncătoare și arme automate, fără a stingheri activitatea echipei germane de propagandă.

La 29 mai, aviația inamică a atacat cu bombe și armamentul de bord, pozițiile regimentului, dar fără precizie. Totodată, s-a stabilit legătura cu Grupul 3 Cercetare (provenit din Regimentul 1 Călărași), comandat de căpitanul Viorel Giurcă, aflat la flancul drept al regimentului.

În ziua de 30 mai, în jurul orei 20, un avion german, a aterizat forțat între linii, la circa 500 m de calea ferată. Rușii au început un foc violent asupra avionului. Din fericire, pilotul, cu gradul de plutonier, a scăpat cu răni ușoare și a reușit să ajungă în liniile Companiei a 9-a, fiind adus la P.C. Regimentului. Pilotul făcea parte dintr-o patrulă de patru avioane germane din Escadra 52 Vânătoare, și angajase o luptă cu circa 20 avioane Rata, doborând trei dintre ele, dar fusese lovit undeva la Nord Iași, reușind să aducă avionul între linii.

În ziua de 31 mai, aviația inamică a atacat de-a lungul șoselei Tg. Frumos-Iași. Din păcate, s-a înregistrat și o tragedie, un caporal din Grupa Vânători care din Compania a 10-a a fost omorât de explozia unui Faustpatrone.

La 1 iunie 1944, maiorul Dumitru Georgescu, comandantul Batalionului 2, s-a îmbolnăvit și a fost evacuat la spital.

În ziua de 2 iunie, la ora 9,30, în poziția regimentului a sosit Echipa nr. 2 de teatru a M.St.M., care a dat o reprezentație artistică în locația Via Popovici, care oferea și o bună protecție datorită pâlcurilor de salcâmi care o înconjurau. Cei 25 de artiști au interpretat numere de music-hall, dansuri și cântece naționale, cântece patriotice, până în jurul orei 14.

În acest timp, la Est Ierbiceni și în direcția Podul Iloaei s-au auzit numeroase bombardamente aeriene și trageri de artilerie. S-a fixat câte o direcție și un obiectiv pentru fiecare batalion și misiunea de a verifica prin patrulă direcțiile de urmat și punctele de trecere peste Bahlui.

În dimineața zilei de 3 mai 1944, la ora 3,00, rușii au lansat un atac în flancul stângal regimentului, în sectorul batalionului comandat de maiorul Cosmulescu, din Regimentul 5 Vânători, dar au fost respinși. În searazilei, plutonul comandat de plutonierul-major Bândeș Gheorghe, din Compania 1, a executat începând cu ora 21,30, o incursiune de la încrucișarea drumurilor de care dintre cotele 105 și 127, de pe Dealul Dorna, la Vest Spinoasa, spre liniile inamice, ajungând pe malul Bahluiului spre ora 24. După o pauză de 30 minute, după care a trecut Bahluiul, fiecare grupă îndreptându-se târâș, fiecare spre obiectivul încredințat. La ora 2, inamicul le-a simțit prezența și a deschis un foc puternic de arme automate, dar în urma unui asalt spectaculos, militarii români au distrus cele două cuiburi de arme automate, toți militarii sovietici fiind uciși. Ai noștri au reușit să captureze o mitralieră

și un pistol-mitralieră și s-au retras în deplină ordine. Incursiunea a fost un succes deosebit, fără nicio pierdere.

La 4 iunie, începând cu ora 9, are loc, tot la Via Popovici, un concert dat de muzica Diviziei 46 Infanterie germană la care participă subunitățile din rezervă și 1-2 militari de la grupele din linia întâi. La ora 15,30, trei avioane inamice atacă satul Sârca, rănind grav un soldat din Compania Comandă și incendiind o casă.

S-au luat măsuri ca câte o patrulă de la fiecare companie să fie împinsă până la calea ferată, pentru a face pânze și ambuscade împotriva eventualelor incursiuni ale inamicului. O incursiune a unei subunități sovietice a fost simțită de patrulele noastre, iar inamicul a trebuit să se retragă.

În cursul nopții de 4/5 iunie, Divizia 10 Munte germană aflată în flancul stâng a fost înlocuită de Divizia 5 Infanterie română. Comandantul regimentului și ofițerul cu operațiile au verificat legătura dintre unități, realizată de plutonul comandat de elevul plutonier adjutant Horea Popescu din Compania a 6-a și compania a 7-a din Regimentul 32 Infanterie „Mircea” comandată de lt. Ursu.

În cursul zilei de 6 iunie, au avut loc mai multe bombardamente aeriene, în spatele liniei de luptă, respectiv spre Iași. De asemenea, au avut loc numeroase treceri ale aviației americane care bombardaseră obiective de pe teritoriul țării și se îndreptau spre aerodromurile de pe teritoriul sovietic, pentru realimentare și reînarmare.

În ziua următoare, au avut loc bombardamente sporadice de aviație, dar în schimb au avut loc trageri cu aruncătoarele și artileria grea asupra pozițiilor noastre, fără o precizie prea mare și fără a produce pagube. Regimentul a pierdut în această perioadă 2 morți, 19 răniți și 3 bolnavi evacuați, toți trupă.

În ziua de 8 iunie, căpitanul Nicolae Brânză, comandantul Companiei a 5-a a fost rănit accidental de o grenadă aruncată de un caporal. De asemenea, a fost rănit plutonierul-adjutant Gavril Coste și 7 răniți, iar un soldat a fost ucis. Și în ziua următoare, tragerile rușilor s-au întesit, inclusiv prin lungirea tragerii, până aproape de P.C. regimentului. Totuși, s-au înregistrat 12 răniți.

În dimineața zilei de 10 iunie, la Est de Ierbiceni a avut loc un puternic bombardament de artilerie ce a durat o oră. Pentru a se lămuri asupra situației, s-a organizat o incursiune cu două plutoane, comandate de cpt. Brezuleanu și de elevii plutonieri-adjutanți Constantin Marinca și Gheorghe Bâdea, obținând informații că rușii ar putea ataca. Într-adevăr, atacul s-a dat în sectorul Regimentului 8 Dorobanți, care cu o zi înainte atacase și pătrunsese circa 3-4 km în dispozitivul sovietic. Contraatacul a

fost respins. Cele două plutoane românești s-au deplasat fără probleme până aproape de Bahlui. La circa 200 m Sud Bahlui, patrulele au fost descoperite ceea ce a atras riposta inamică. Căpitanul Brezuleanu a semnalizat situația, subunitățile de aruncătoare de 81,4 și 120 mm și de artilerie deschizând focul pentru a asigura retragerea. Atacul rusesc a fost extrem de violent reușind să se apropie mult de patrulele noastre, care au angajat și lupta la baionetă. Din cei circa 50 de atacatori, au scăpat numai vreo 4-5. Sergentul Gherghinoiu Marin a reușit să captureze un prizonier, care încercase să fugă. De menționat fapta eroică a soldatului Dud Toma, care în urmă cu o săptămână a capturat o mitralieră inamică, iar de data aceasta, observând o pușcă mitralieră care trăgea continuu asupra subunității noastre, s-a aruncat asupra trăgătorului, pe care l-a străpuns cu baioneta, luând arma și ducând-o în liniile proprii. Pe timpul acțiunii, subunitățile au pierdut doi morți și 9 răniți. Un alt militar a fost dat dispărut, probabil a fost ucis la Sud de Bahlui și nu a fost observat de camarazii săi, din cauza întinericului și ierburilor înalte.

A doua zi, rușii au anunțat la megafoane că vor proceda și ei la fel, pentru a-și lua revanșa. În tot cursul zilei, rușii au executat trageri cu aruncătoarele asupra pădurii de la REDIU Chiciura.

În cursul zilei de 12 iunie, la orele 13,30, nouă avioane sovietice au fost primite cu un foc puternic de artileria a.a. în zona Sârca-Lungeni, reușind să doboare 3 avioane. A doua zi, sovieticii au executat un puternic atac de artilerie asupra spatelui regimentului, loviturile căzând la circa 200 m de P.C. Focul extrem de puternic avea să continue și în ziua următoare, fiind vizat P.C. Companiei de Aruncătoare de 120 mm, câmpul de mine din fața Pădurii REDIU Chiciura. Au avut și câteva incursiuni rusești, în zona Companiilor a 5-a și a 9-a, ambele respinse de trupele noastre.

Pentru modul exemplar cum s-a comportat în acțiunile desfășurate, Regimentul 93 Infanterie a fost citat prin Ordinul de Zi pe Divizie nr. 30 din 13 iunie 1944, de către generalul Alexandru SAIDAC, comandantul diviziei.

În ziua de 16 iunie, inamicul a încercat să facă două incursiuni în sectorul regimentului, dar a fost respins. O subunitate germană de propagandă a realizat emisiuni de cântece și propagandă în sectorul regimentului ceea ce a stârnit un foc violent din partea sovieticilor. Trupele noastre au pierdut un soldat mort și 6 răniți, fiind distrusă o pușcă-mitralieră. De asemenea, un ofițer, sublocotenentul Constantin NEGROIU, și doi soldați, au fost evacuați, fiind bolnavi.

În ziua de 17 mai, inamicul a executat două incursiuni, una în sectorul Batalionului 2, care a respins inamicul cu pierderi umane, iar cealaltă în sectorul Batalionului 2, unde au reușit să captureze un caporal de la un post de pândă și să rănească un soldat, care a reușit să fugă.

Compania a 2-a întărită cu un pluton de mitraliere, a schimbat pe poziție Grupul 1 Cercetare al diviziei, care a trecut în rezervă, în zona Valea Oilor.

Ziua de 18 iunie, s-a dovedit a fi cea mai grea pentru regiment, care a fost supus unui tir extrem de violent de artilerie, cauzând și cele mai multe victime, 5 morți, între care și plutonierul-adjutant Petrescu Ștefan, și 13 trupă răniți. Focul de artilerie a continuat și a doua zi, dar cu o intensitate mai scăzută.

În dimineața zilei de 20 iunie, la ora 5,10, rușii au declanșat un foc nu numai extrem de violent, dar și foarte precis, loviturile căzând în jurul P.C. al regimentului, ceea ce a făcut ca acesta să fie mutat imediat pe Dealul Sârca, unde era organizat din vreme un P.C. de rezervă, cu observatorul și adăposturile necesare. Precizia loviturilor a fost explicată ca fiind datorită, fie activității unor cercetași sau informatori plasați în spatele frontului, fie interogatoriului la care a fost supus caporalul capturat și care a devoalat datele cerute. În cursul nopții, o companie sovietică sprijinită de artilerie și aruncătoare, a atacat în sectorul Companiilor 9 și 10. În cursul acțiunii, o lovitură de aruncător a căzut peste un amplasament de mitralieră, omorând doi servanți, rănind grav alți doi și distrugând mitraliera.

În ziua de 22 iunie, două subunități din cele două batalioane din linia întâi, au încercat să execute două incursiuni în liniile inamice, nereușite, din cauza vigilenței rușilor, care toată noaptea au tras foc de rachete, luminând câmpul ca ziua. În zilele de 22 și 23 iunie, în sectorul regimentului au intrat doi agenți informatori care au fost trimiși în liniile sovietice, aducând informații valoroase despre intențiile acestora.

În ziua de 23 iunie, un foc extrem de violent a încadrat P.C. Brigăzii 1 Infanterie, rănindu-l ușor pe generalul Septimiu Pretorian, comandantul brigăzii, și omorând o santinelă și pe ordonanța generalului. S-a sesizat prezența în zona Pădurea Armeanului, un număr de 36 tancuri inamice. Regimentul a pierdut 14 răniți, între care și sergentul-major Gafițeanu Ilie.

În dimineața zilei de 24 iunie, inamicul a încercat incursiuni de tăria unui pluton în sectoarele ambelor batalioane din prima linie, dar nu au reușit să treacă de rețelele de sârmă ghimpată. Maiorul Ioan Ciulpan, din statul major al diviziei, a verificat legătura de la P.T. 132 Budaiu, dintre Diviziile 1 și 5 Infanterie. În tot cursul zilei, pozițiile regimentului au fost ținta tragerilor cu artileria și aruncătoarele sovieticilor, care au provocat 7 răniți.

În cursul nopții de 25/26 iunie, inamicul a încercat realizarea unor incursiuni nereușite în sectoarele Companiilor a 5-a și a 9-a. S-au observat coloane de căruțe care ieșeau din Pădurea Armeanu spre Focuri, iar ulterior, și 10 camioane care tractau tunuri, tot din Pd. Armeanu spre Focuri. Pe tot parcursul zilei cât și în zilele următoare, artileria sovietică a executat în foc concertat asupra pozițiilor noastre, Pierderile proprii s-au cifrat la 2 morți și 22 răniți.

În dimineața zilei de 30 iunie, între orele 7-18, are loc schimbarea pe poziție a Batalionului 3 cu Batalionul 1, fără niciun incident.

În seara zilei, la ora 23, o patrulă din Compania a 5-a, formată din 11 oameni sub comanda sergentului-major Buzur Teodor, execută o incursiune spre direcția 400 m Vest colțul de Sud al satului Spinoasa. Când patrula a ajuns la malul de Sud al Bahluiului, au fost simțiți de trupele sovietice care erau instalați pe malul de Nord, deschizând un foc ucigător, în urma căruia sg.-maj. Buzur a fost lovit la cap și s-a prăbușit. Grupa a început să se împrăștie pentru a se adăposti.

În aceste momente grele, soldatul Radu Nicolae, animat de un înalt spirit de camaraderie, își ia comandantul rănit în spate și pleacă cu el spre liniile proprii, sub o ploaie de gloanțe și schije de proiectile de aruncător. După circa 100 m, un proiectil de aruncător se sparge în apropierea celor doi, ucigându-l pe subofițer și rănindu-l grav pe bravul soldat, perforându-i plămânii. Cade în „țara nimănui”, între ierburile înalte de pe malul Bahluiului. Cu ultimele puteri, încearcă să facă semn camarazilor din linia întâi să vină să-l ia. Se formează o patrulă de voluntari, dar orice încercare de a se apropia este zadarnică, rușii deschizând un foc neconținut cu armament automat și aruncătoare. Soldatul Radu Nicolae rămâne între linii toată ziua. Odată cu căderea serii, o patrulă reușește să ajungă la el și să-l transporte în liniile proprii. De asemenea, este dus și trupul neînsuflețit al subofițerului.

Soldatul Radu Nicolae este transportat imediat la Ambulanța diviziei, iar sergentul-major Buzur Teodor este înmormântat cu onoruri militare în Cimitirul eroilor acestui regiment din localitatea Sârca.

Din păcate, Jurnalul de Operații al bravului și încercatului Regiment 93 Infanterie „Cloșca” cu garnizoana în Cetatea Aradului se oprește aici. Unitatea va lupta cu eroism și pe parcursul lunilor iulie și august 1944, pentru apărarea Moldovei și a teritoriului național în fața atacurilor trupelor sovietice. Probabil, Jurnalul de operații a fost pierdut, distrus sau capturat de trupele sovietice.

În urma evenimentului de la 23 august 1944, cea mai mare parte din efectivul regimentului a fost capturat de trupele sovietice, la sfârșitul lunii august și începutul lunii septembrie, și care nu aflaseră nici de întoarcerea armelor și nici de încheierea armistițiului, luând calea prizonieratului, alături de alți peste 130.000 de militari români. Printre cei capturați, a fost și colonelul Ștefan Ududec, comandantul regimentului.

În acest timp, efectivele de recruți ale Regimentului 93 Infanterie-instrucție, luptau cu eroism pe Valea Crișului Alb, împotriva valurilor atacatoare ale armatei maghiare. La 16 septembrie 1944, Batalionul 1 din cadrul regimentului împreună cu elevii Școlilor de ofițeri de rezervă de infanterie nr. 2 și 6 au acționat pentru apărarea orașului Ineu, atacat de Divizia 10 infanterie maghiară. În fața inamicului superior numeric și înzestrat s-au repliat spre Cărand și Prunișor a doua zi. Ulterior, la 19 septembrie unitățile române sprijinite de cele sovietice au pornit contraofensiva reușind să elibereze orașul Ineu.

Pierderile regimentului s-au cifrat la: 14 trupă morți, 3 ofițeri, 3 subofițeri și 66 trupă răniți.

Pentru spiritul de sacrificiu și eroism dovedit pe timpul acțiunilor Regimentul 93 Infanterie-instrucție a fost citat prin Ordinul de Zi nr. 168 din 23 septembrie 1944 al comandantului Diviziei 1 Infanterie-instrucție.

Regimentul 93 Infanterie „Cloșca” din Cetatea Aradului, va fi desființat la 25 noiembrie 1944, în baza Instrucțiunilor Speciale ale M.St.M. nr. 70.200 din 1 noiembrie 1944, odată cu alte mari unități și unități ale armatei române, iar arhiva sa a fost predată Regimentului 95 Infanterie. Divizia 1 Infanterie de care aparținea se desființa prin contopire cu Divizia 19 Infanterie.

***PARTICIPATION OF THE 93RD INFANTRY REGIMENT "CLOȘCA"
ARAD IN THE FIGHTS FOR THE DEFENSE OF MOLDOVA
(APRIL - JUNE 1944)***

-abstract-

Keywords: 93rd Infantry Regiment "Cloșca" Arad, Odessa, Kharkov, Kalmyk Steppe, April 1944, Moldova

The 93rd Infantry Regiment "Cloșca" Arad was mobilized in September 1941. After participating with great courage and sacrifice in the battles for the conquest of Odessa, it occupied a combat position south of Kharkov, and then crossed the Don River and continued its advance towards the Kalmyk Steppe, where it fully endured the Soviet counteroffensive of November 20, 1942. It managed to break away from the attackers with

extremely heavy losses and return to the country in April 1943, entering recovery. It was mobilized in April 1944 and sent to the defense position in Moldova, in the face of the powerful Russian counteroffensive. Following the events of August 1944, most of the regiment's personnel were captured by the Soviets.